

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Fish Legal, Emily Shirley

Strony pozwane: The Information Commissioner, United Utilities, Yorkshire Water and Southern Water

Pytania prejudycjalne

Artykuł 2 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2003/4/WE ⁽¹⁾

- 1) Czy przy rozważaniu zagadnienia, czy osoba fizyczna lub prawna „na mocy prawa krajowego sprawuje publicznie funkcje administracyjne”, należy stosować wyłącznie prawo krajowe i jego analizę?
- 2) Jeżeli nie, jakie kryteria prawa Unii mogą lub nie mogą być użyte w celu ustalenia, czy:
 - i) rozpatrywana funkcja jest co do istoty „publiczną funkcją administracyjną”;
 - ii) prawo krajowe powierzyło rzeczywiście tej osobie pełnienie takiej funkcji?

Artykuł 2 pkt 2 lit. c) dyrektywy 2003/4/WE

- 3) Co oznacza pojęcie osoby „podlegającej organowi lub osobie, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a) lub b)”? Jakie są w szczególności charakter, forma i stopień wymaganej podległości oraz jakie kryteria mogą lub nie mogą być zastosowane do określenia takiej podległości?
- 4) Czy „emanacja państwa” (według pkt 20 wyroku w sprawie C 188/89 Foster przeciwko British Gas plc) jest koniecznie osobą, o której mowa w art. 2 pkt 2 lit. c)?

Artykuł 2 pkt 2 lit. b) i c)

- 5) Gdy osoba spełnia kryteria któregośkolwiek z powyższych postanowień w odniesieniu do niektórych wykonywanych funkcji, obowiązków lub usług, czy zobowiązanie do przekazywania informacji o środowisku ogranicza się do informacji dotyczących takich funkcji, obowiązków lub usług, czy też rozciąga się ono na wszelkie posiadane w jakimkolwiek celu informacje o środowisku?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalia) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Fazenda Pública przeciwko ITEL CAR — Automóveis de Aluguer, Lda

(Sprawa C-282/12)

(2012/C 250/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Central Administrativo Sul.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fazenda Pública.

Strona pozwana: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer, Lda.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 TFUE oraz art. 65 TFUE (byłe art. 56 WE i 58 WE) sprzeciwiają się przepisom państwa członkowskiego, takim jak art. 61 CIRC, w brzmieniu ustalonym przez [Decreto-Lei n. (rozporządzenie z mocą ustawy nr] 198/2001 z [3 lipca], ze zmianami wprowadzonymi przez [Lei n. (ustawę nr)] 60-A/2005 z dnia 30 [grudnia] (Budżet państwa na 2006 r.), które w sytuacji zadłużenia podatnika będącego portugalskim rezydentem wobec podmiotu z trzeciego państwa, z którym jest powiązany w szczególny sposób w rozumieniu art. 58 ust. 4 CIRC, nie zezwala na odliczenie jako kosztu podatkowego odsetek dotyczących części zadłużenia uznanego za nadmierne w rozumieniu art. 61 ust. 3 CIRC, poniesionych i zapłaconych przez podatnika będącego rezydentem na terytorium krajowym w tych samych okolicznościach, co odsetki zapłacone przez podatnika będącego portugalskim rezydentem, którego zadłużenie zostanie uznane za nadmierne wobec podmiotu będącego portugalskim rezydentem, z którym jest on powiązany w szczególny sposób?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Laufen (Niemcy) w dniu 18 czerwca 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Gjakowi Filewowi i Adnanowi Osmaniemu

(Sprawa C-297/12)

(2012/C 250/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Laufen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Gjoko Filew, Adnan Osmani

Druga strona: Prokuratura Traunstein

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwom członkowskim przewidywania kary z tytułu naruszenia administracyjnoprawnych środków w przedmiocie wydalenia lub doprowadzenia do granicy, gdy wydalenie lub doprowadzenie do granicy miało miejsce ponad pięć lat przed ponownym wjazdem?
- 2) Czy art. 11 ust. 2 dyrektywy [2008/115] należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on Republice Federalnej Niemiec przewidywania kary z tytułu naruszenia administracyjnoprawnych środków w przedmiocie wydalenia lub doprowadzenia do granicy, które zostały wydane ponad pięć lat przed wejściem w życie niemieckiej ustawy transpozycyjnej z dnia 22 listopada 2011 r.?
- 3) Czy przepis prawa krajowego przewidujący, że skutki środków w przedmiocie wydalenia lub doprowadzenia do granicy nie są co do zasady ograniczone w czasie, chyba że zainteresowany złoży wniosek o ograniczenie takich

skutków w czasie, jest zgodny z prawem Unii, a w szczególności z art. 11 ust. 2 dyrektywy [2008/115] [?]. Czy tego rodzaju norma czyni zadość wymogom motywu 4 wspomnianej dyrektywy dotyczącym dobrze zarządzanej polityki migracyjnej dzięki jasnym, przejrzystym i sprawliwym przepisom?

- 4) Czy dyrektywę [2008/115] należy interpretować w ten sposób, że zakazuje ona państwom członkowskim przewidywania, że środki w przedmiocie wydalenia/doprowadzenia do granicy, które miały co najmniej pięć lat w okresie, w którym dyrektywa nie była przetransponowana, mogą później znowu stanowić podstawę postępowania karnego, jeżeli wydalenie/doprowadzenie do granicy opierało się na skazaniu karnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98).